

ارزیابی شاخص‌های اقتصادی محلات منطقه ۱۵ کلان‌شهر تهران

بنول حسین پور (دانشجوی دکتری جامعه شناسی (توسعه و اقتصاد) گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران مرکز)

هوشنگ ظهیری* (استادیار گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی - دانشکده علوم انسانی، گرمسار، سمنان)

میثم موسایی (استاد تمام گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تهران)

DOR: [20.1001.1.23452277.1400.11.38.9.6](https://doi.org/10.1001.1.23452277.1400.11.38.9.6)

چکیده

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۷ آبان ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰

صفحات: ۱۹۵-۲۱۴

در حال حاضر، توزیع فضایی متعادل خدمات و شاخص‌های اقتصادی، یکی از مشکلات مدیریت شهری در پاسخگویی به شهروندان است. رشد و گسترش کالبدی کلان‌شهر تهران و توزیع نامناسب و ناهمانگ امکانات و خدمات شهری، یکی از عوامل شکل‌گیری نابرابری در میان مناطق شهر تهران است؛ بنابراین هدف این مقاله، ارزیابی و تحلیل سطوح برخورداری محلات منطقه ۱۵ از لحاظ برخورداری از شاخص‌های اقتصادی و تعیین رتبه‌بندی محلات است. پژوهش حاضر از نظر هدف، در حیطه پژوهش‌های کاربردی و از نظر گرآوری اطلاعات، در حیطه پژوهش‌های پیمایشی قرار گرفته است. جامعه آماری را ساکنان محلات تشکیل داده‌اند که از بین ساکنان محلات، ۳۴۱ نفر به عنوان نمونه به روش غیراحتمالی هدفمند قضاوتی درجهت تکمیل پرسشنامه انتخاب شدند. در پژوهش حاضر به منظور جمع‌آوری داده‌ها، از پرسشنامه و مصاحبه نیمه‌ساختاری ایفه استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل شبکه ANP و برای رتبه‌بندی محلات از روش تاپسیس استفاده شده است. یافته‌ها حاکی از آن است که در بین شاخص‌های اقتصادی، توان پرداخت هزینه‌های زندگی با وزن ۰/۱۵۴، رتبه اول، میزان پس‌انداز ماهیانه با وزن ۰/۱۵۳، رتبه دوم و استطاعت تأمین مسکن با وزن ۰/۱۳۱، رتبه سوم را کسب کرده است. براساس روش تاپسیس، ابوذر ناحیه ۲ رتبه اول، افسریه جنوبی ناحیه ۵ رتبه دوم و مشیریه ناحیه ۴ رتبه سوم را کسب کرده است. براساس یافته‌ها، پیشنهاد می‌شود که شهرداری با حمایت و مشارکت نهادهای دولتی درجهت کاهش فاصله طبقاتی، توزیع برابر منابع، فراهم کردن مسکن مناسب و شرایط پایدار اقتصادی برای همه افراد، اقدامات و سرمایه‌گذاری برای زیرساخت حمل و نقل عمومی، برنامه‌ریزی منسجم درجهت استفاده از منابع، فرصت برابر به منظور دستیابی همه افراد به مشاغل را دربرگیرد.



کلید واژه‌ها:

توسعه پایدار، پایداری محلات، پایداری اقتصادی، روش تحلیل شبکه.

* نویسنده مسئول: دکتر هوشنگ ظهیری

پست الکترونیک: H.zahiri@iau-garmsar.ac.ir

مقدمه

توسّعه انسانی و اقتصادی، مسائل زیست محیطی، افزایش جمعیت و تغییرات ساختار سیاسی قرار گرفته است (Iral A, 2005:78).

امروزه توسعه پایدار در همه ابعاد اجتماع موردن توجه است. همچنین با توجه به اهداف و ابعاد توسعه ویژگی های جوامع مختلف (اماکنات، محدودیت ها و...) برای رسیدن به توسعه پایدار به ویژه پایدار شهری راهکارهایی باید اتخاذ شود که از آن جمله می توان به توسعه در سطح محله و برنامه ریزی محله مبنا اشاره کرد. محله از ارکان اصلی کالبد شهری بوده و تعادل زندگی اجتماعی در شهرها بستگی به حفظ محله ها دارد. در قرن بیستم، آرمان محله مسکونی در بسیاری از نظریه های نوین، محور قرار گرفته و برای حل مشکلات گوناگون شهری، مانند: مدیریتی، روابط اجتماعی و انسانی، مسائل بهداشتی و رفاهی و ابعاد معنایی و هویتی، از این روش استقبال شده است. از سویی دیگر با مطرح شدن بحث های توسعه پایدار، مقیاس های متفاوتی برای عملی ساختن آن در شهر مطرح شده است (مقیاس های بین المللی، ملی، منطقه ای- استانی، ناحیه ای، شهری، محله ای، واحد های همسایگی، سایت و مقیاس معماری) که در این بین در دهه های اخیر، مقوله توسعه شهری پایدار به عنوان یک موضوع مهم علمی در همه جوامع مطرح بوده و بخش وسیعی از ادبیات توسعه شهری را به خود اختصاص داده است. با وجود آنکه تعاریف بسیاری از مفهوم توسعه پایدار در مقیاس های کلان ارائه شده، مفهوم آن در مقیاس محلی هنوز به قطعیت روشن نشده است؛ این در حالی است که محلات شهری حائز اهمیت بسیار بوده و نقاط قوت یا ضعف آن ها در ابعاد مختلف می تواند به کل شهر تسری پیدا کند و کارایی آن را تحت تأثیر قرار دهد (عزیزی، ۱۳۸۵: ۳۲).

یکی از ارکان بسیار مهم توسعه پایدار، توسعه پایدار شهری است؛ چراکه شهر سیستمی است در نهایت پیچیدگی که به واسطه شرایط اجتماعی، اقتصادی، محیطی، ارتباطات و فرایندها شکل یافته است و مناسب ترین مکانی است که مسائل و مشکلات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در آن ها پدید می آید. توسعه پایدار شهری، پدیده ای با ابعاد گسترده و پیچیده است که در رشد و توکین شهرها تأثیرگذار بوده و عوامل اقتصادی- اجتماعی و زیست محیطی را موردن توجه قرار می دهد. از طرفی تجربیات نشان داده که در مجموع راه حل های توسعه شهری پایدار بدون توجه به سطوح خردتر، یعنی اجتماعات محلی، امکان پذیر نیست؛ به گونه ای که شکل گیری هویت، اقتصاد، اینمنی، توسعه فضایی و کالبدی و تحکیم روابط اجتماعی در سطح شهرها با پایداری محله های شهری ارتباط می یابد؛ از این رو درجهت دستیابی به شهرهای پایدار، قبل از هر چیز محلات پایدار لازم است و برای دستیابی به توسعه محله ای پایدار، باید به طور متداول از سرمایه های فیزیکی، طبیعی، انسانی و اجتماعی در مقیاس ملموس و قابل دستیابی محله، بهره برد (خاکپور و همکاران، ۱۳۸۸: ۶۵).

ارزیابی شاخص های اقتصادی محلات، به ویژه محلات کلان شهر تهران، از آنجایی که جمعیت زیادی را به خود اختصاص داده است، اهمیت خاصی دارد و انجام این پژوهش به این دلیل دارای ضرورت است که با برنامه ریزی و تصمیم گیری مناسب مدیران شهری بر اساس شناسایی شاخص های مناسب اقتصادی می تواند به پایداری محلات منطقه ۱۵ کمک بسزایی کند.

پیدایش مفهوم توسعه پایدار در پاسخ به رشد منطقی را باید آگاهی ترازه ای نسبت به مسائل جهانی محیط زیست و توسعه دانست که تحت تأثیر فرایندهای

محلی و شرایط درآمدی و پس انداز اقتصاد خانوارها به عنوان مؤلفه‌های فردی به حساب می‌آید. معیارهای اصلی زیرساخت اقتصادی، فعالیت اقتصادی، امکانات اقتصادی و زیرمعیارهای اقتصاد فردی، اقتصاد بنگاه‌های محله و ارزش اقتصادی بنگاه را در نظر گرفته است.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق

پاور، معتقد است که محلات پایدار متنوع بوده، شرایط و ویژگی‌های محلی را به تصویر می‌کشند، از پتانسیل‌های بالقوه محلی در رسیدن به اهداف کیفی خود بهره می‌گیرند و نیز ساختار محیطی جامعه، ویژگی‌ها و روحیات ساکنان و بوم و اقلیم را به تصویر می‌کشد. این محلات از مشارکت عمومی در رسیدن به اهداف مشترک برخوردارند. برخورداری از اقتصادی شکوفا و پیش‌روند و البته متناسب، محیطی سالم با برخورداری افراد از سلامت عمومی و آسایش روانی، سرزنش‌گی و پویایی و مطبوعیت در محیط همسایگی، برخورداری از مدیریت کارآمد و مشارکت داوطلبانه و مؤثر افراد است (Power, 2004:342).

به عقیده راکو، یک مکان پایدار جایی است که در آن تعادلی بین کار، مسکن و خدمات اجتماعی به صورت متقابل برای گروه‌های مختلف اجتماعی-اقتصادی وجود دارد. وی بر این باور است که با یک اختلاط مناسب گروه‌های اجتماعی مختلف، محلات پایدار نقش و دسترسی به محیط مصنوع، محلات پایدار نقش به شدت فراینده و مهمی در برون‌رفت از محرومیت‌های اجتماعی ایجاد شده در زمان‌های مشابه و شکل‌های گوناگون در مکان‌های در رقابت با یکدیگر ایفا می‌کنند. وی محلات را به دو دسته پایدار و غیرپایدار تقسیم می‌کند (Raco, 2007:134).

مفهوم توسعه پایدار در عین سادگی ظاهری آن، پیچیدگی فوق العاده‌ای دارد که باعث شده تعریف‌ها و

بنابراین با توجه به مواردی که ذکر شد، می‌توان نتیجه گرفت که نظام اقتصادی پایداری باید قادر باشد که از ایجاد عدم تعادل در بین بخش‌های مختلف اقتصادی جلوگیری کند تا به تولیدات کشاورزی و صنعتی آسیب وارد نشود. توجه ویژه به منابع درون کشوری و استفاده بهینه از آن‌ها در جهت افزایش تولید داخلی و کاهش وابستگی اقتصادی است. کاهش فاصله طبقاتی، توزیع برابر منابع، فراهم کردن مسکن مناسب و شرایط پایدار اقتصادی برای همه افراد، اقدامات و سرمایه‌گذاری برای زیرساخت حمل و نقل عمومی، برنامه‌ریزی منسجم در جهت استفاده از منابع، فرصت برابر به منظور دستیابی همه افراد به مشاغل را دربرمی‌گیرد.

براساس توسعه پایدار، سطح‌بندی توسعه، روشی برای سنجش توسعه محلات است که اختلاف مکانی، فضایی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی محلات را نشان می‌دهد و وضعیت آن‌ها را نسبت به یکدیگر از نظر سطح توسعه مشخص می‌کند. منطقه ۱۵ از لحاظ جمعیتی چهارمین منطقه در بین مناطق ۲۲ گانه شهر تهران است و اکثر مشخصه‌های کوچک‌مقیاس کلان شهر تهران را (از لحاظ بافت فرسوده، حریم، تنوع جمعیتی-قومیتی، تعداد محلات بالا و محل شاهراه‌های ارتباطی اصلی) دارد. با توجه به موقعیت منطقه ۱۵، انگیزه‌ای برای پژوهشگر به وجود آمد که محلات این منطقه را از لحاظ پایداری اقتصادی ارزیابی کند. با مشخص شدن نتایج، محلات نیازمند و کمتر توسعه یافته تعیین و از نابرابری جلوگیری می‌شود.

پژوهشگر برای ارزیابی شاخص‌های پایداری اقتصادی براساس مدل پایداری اقتصادی که استطاعت تأمین مسکن، شرایط واحدهای تجاری و مسکونی و دردسترس‌بودن سرویس‌های پایه شهری مورد تأکید قرار گرفته است. از سویی پایداری و خودکفایی اقتصاد

مشخصی را نمایش نمی‌دهد؛ در حالی که توسعه اقتصادی، تحولی کمی و کیفی با محدوده‌ای گسترده و وسیع، زمانبر و برگشت‌پذیر است. یک تغییر در اقتصاد داخلی یا بین‌المللی ممکن است باعث رشد تولید ناخالص شود؛ اما توسعه مستلزم تغییر بینش و رفتار افراد است که به زمان نیاز دارد. از سویی رشد اقتصادی نسبت به رفاه مردمی ارزش مشخصی قائل نیست. در حالی که توسعه اقتصادی دستیابی مسائلی مثل رفاه، کیفیت‌های محیطی هزینه‌های اجتماعی مدنظر قرار دارد؛ بنابراین رشد اقتصادی وسیله و توسعه اقتصادی، هدف به حساب می‌آید. پس می‌توان توسعه اقتصادی را رشد اقتصادی توأم با تحولات و تغییرات مثبت فنی و ارزشی دانست که افزایش درآمد سرانه یک کشور، تنها یکی از نمودهای آن است. در این نگاه، دستیابی به زندگی بهتر به واسطه ترکیب فرایندهای اجتماعی، نهادی، امکاناتی و اقتصادی، مدنظر قرار داد (موسایی، ۱۳۸۸: ۱۱۰)

پایداری اقتصادی نیز به نوبه خود مستلزم وجود پایداری اجتماعی است؛ چراکه رفاه فردی از رفاه جامعه جدا نبوده و وجود انسجام اجتماعی، همدلی و بردبازی منجر به ایجاد فضایی می‌شود که افراد احساس مسئولیت پیشتری کرده و باور می‌کنند که توزیع عادلانه‌تر منابع در بقای بلندمدت جامعه نقشی اساسی دارد. اسپنگنبرگ پایداری اقتصادی را ایجاد و حفظ درآمدی دائمی و باثبات برای افراد جامعه بدون کاهش و زوال سرمایه‌ها و ذخایر می‌داند. وی معتقد است که اقتصاد زمانی پایدار است که به پایداری سیستم‌های طبیعی، اجتماعی و انسانی آسیب وارد نکند (بولینگ و ویندسون، ۲۰۰۱: 78)

پایداری اقتصادی به معنای تقویت نظام اقتصادی و دستیابی به امنیت اقتصادی از نظر دستیابی به معیشت پایدار در امور مستمر و باثبات، اشتغال سودمند و منابع مالی قابل اتکا و درنهایت، فناوری

تفسیرهای گاه بسیار دور از ذهنی برای آن ارائه شود. ابهام مفهومی و چندوجهی بودن توسعه پایدار و نیز عالیق گوناگون مفسران این مفهوم که مربوط به بین‌رشته‌ای بودن آن است، باعث تنوع در تعاریف شده است، به گونه‌ای که تا اوایل دهه ۱۹۹۰ بیش از ۷۰ تعریف از توسعه پایدار ارائه شده بود (Holmberg and Sandbrook, 1992:25)

توسعه اقتصادی را می‌باشد ناشی از رشد اقتصادی توأم با تحولات و تغییرات مثبت فنی و ارزشی دانست که افزایش درآمد سرانه یک کشور، تنها یکی از نمودهای آن است. در این نگاه، دستیابی به زندگی بهتر به واسطه ترکیب فرایندهای اجتماعی، نهادی، امکاناتی و اقتصادی مدنظر قرار داد (موسایی، ۱۳۸۸: ۱۰۱).

توسعه اقتصادی فرایندی است که با بهبود در مبانی علمی تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری یک جامعه، تولید حداقل، در بخش‌های شتاب‌دهنده یا پیشتر، از حالت مبتدی به شیوه مدرن و پایدار تبدیل می‌شود. منظور از بخش‌های پیشتر، انواعی از تولیدات با فناوری برتر نرم‌افزاری اولویت‌دار است که در صورت تمرکز منابع مادی و انسانی، امکان خلق مزیت در آن‌ها وجود دارد. تولید فکر و نوآوری، توسعه اختراعات، سرمایه‌گذاری در تکنولوژی نانو و... از مصاديق بخش‌های پیشرو است. خودروی ملی بومی صادراتی و پتروشیمی‌ها می‌توانند در بخش سخت‌افزاری ایران به عنوان تولیدات پیشتر هدف‌گذاری شوند (تولسی، ۱۳۷۴: ۸۸).

چنری می‌گوید: «توسعه اقتصادی به مثابه مجموعه تغییرات مرتبط با هم در ساختار اقتصادی است که برای رشد مداوم لازم است؛ اگرچه رشد اقتصادی به معنای افزایش درآمد سرانه به قیمت ثابت است و درآمد سرانه زمانی افزایش می‌یابد که مجموع ارزش‌افزوده، همه کالاهای خدمات تولیدی در کشور افزایش پیدا کند» (محمدزاده، ۱۳۹۸: ۷۰)

رشد اقتصادی، تحولی کمی دارای محدودیت برگشت‌پذیر و معکوس‌شونده است که اهداف یا مقاصد

جمعیتی و مالی، امکان هدایت جریان‌های اقتصادی منطقه جنوب کشور را کسب کرده و این مهم به ارتقا و تحول ساختاری شهر کمک می‌کند تا پویایی‌های لازم درجهٔ توسعهٔ پایدار شهری شیراز را فراهم کند. سرایی و همکاران (۱۳۸۹) تحقیقی با ارزیابی و تعیین سطوح پایداری محلات ۱۶ گانه شهر بابلسر به لحاظ برخورداری از شاخص‌های توسعهٔ انجام دادند. برای ارزیابی سطوح پایداری محلات، تحلیل نابرابری‌ها و پیش‌بینی اولویت توسعه، از مدل‌های کمی و نرم‌افزارهای آماری، مانند: شاخص توسعهٔ یافتگی موریس، امتیاز استانداردشده، ضریب تغییرات، تحلیل عاملی و رگرسیون چندگانه با انتخاب ۳۰ متغیر در قالب شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، زیربنایی، زیستی و کالبدی استفاده شده‌است. نتایج حاصل از بررسی سطوح پایداری توسعه در محلات شهر بابلسر، به لحاظ شاخص‌های تلفیقی نشان می‌دهد که ضریب پایداری بین محلات این شهر متفاوت بوده؛ به‌طوری که از مجموع ۱۶ محله، یک محله در گروه پایدار ایده‌آل، ۲ محله در گروه پایدار قوی، ۷ محله نیمه‌پایدار، ۴ محله پایدار ضعیف و ۲ محله در گروه ناپایدار قرار دارند. همچنین یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که بین محلات مختلف این شهر به لحاظ برخورداری از شاخص‌های توسعه، نابرابری و اختلاف فاحشی وجود دارد که این نابرابری‌ها در زمینهٔ شاخص‌های عامل زیست-اجتماعی (با مقدار ۰/۹۸) بسیار چشمگیر و در شاخص‌های عامل زیربنایی (۰/۳۲) کمتر بوده‌است. در جمع‌بندی می‌توان گفت که مسئولان شهری باید سیاست‌گذاری‌های خویش را متوجه محلات کمتر توسعهٔ یافته، کنند تا شکاف موجود را برای رسیدن به برابری اجتماعی پر کنند و سطح کیفیت زندگی را ارتقا دهند.

عطوفی و جاویدان (۱۳۹۵) در تحقیقی با موضوع اهمیت و جایگاه امنیت اقتصادی در توسعهٔ پایدار

مقتضی و همساز با محیط با بهره‌برداری از منابع انسانی است (کمیته برنامه‌ریزی صنایع تبدیلی و تکمیلی و توسعهٔ روستایی، ۱۳۸۲: ۱۰).

پایداری اقتصادی را می‌توان به این صورت تعریف کرد که انتخاب آن گزینه‌ای که براساس بهترین دانش اقتصادی موجود باعث رشد اقتصادی وسیع و پایه‌ای و توسعهٔ بلندمدت می‌شود. رشد اقتصادی به‌نهایی مناسب نیست، اما به عنوان وسیله‌ای برای پیشرفت زندگی انسانی ارزشمند است؛ براین‌اساس، پایداری اقتصادی را بایستی در متن سیاست‌های مقدم دیگر مثل پایداری سیاسی و اجتماعی، مناسبت‌های فرهنگی و مدیریت صحیح منابع طبیعی جست‌جو کرد. بر این نکته نیز بایستی تأکید کرد که پایداری اقتصادی به‌طور اعم و تعدیل ساختاری به‌طور خاص، چالش‌های جهانی هستند که بیشتر کشورهای جهان با آن مواجه‌اند (بریمنژاد و صدرالاشرافی، ۱۳۸۴: ۱۰).

زیست‌پذیر پایدار اقتصادی: فضای زیست‌پذیر پایدار اقتصادی باید زمینهٔ افزایش درآمد برای کسبه و ساکنان را فراهم کند و موجب گردشگری اقتصادی و تغییر مشاغل ناسازگار شود؛ بنابراین در فضای باکیفیت زیست‌پذیر پایدار اقتصادی، باید زمینهٔ رونق اقتصادی با نگاه به گردشگری اقتصادی به وجود آید (ظهیری و جمعه‌پور، ۱۳۹۴: ۲۱۹).

پیشینهٔ مطالعه

شیخ‌الاسلامی و همکاران (۱۳۸۸) تحقیقی با موضوع ارزیابی توسعهٔ پایدار شهری کلان‌شهر شیراز انجام دادند. در این مطالعه پس از ارزیابی وضع موجود شهر شیراز و نظام و روند توزیع فعالیت‌ها و خدمات و چگونگی بهره‌برداری از منابع و تحلیل سیاست‌ها و برنامه‌های اجرایی، ملاحظه می‌شود که روند توسعهٔ کلان‌شهر شیراز مطلوب نبوده و با مسائل متعددی مواجه است. شهر شیراز با دارابودن پتانسیل‌های

تحقیق، ارزیابی سرمایه اجتماعی گروه تحقیق با توسعه پایدار اقتصادی محله‌ای است و هدف فرعی، بررسی توانایی روش‌های سنجش مستقیم و غیرمستقیم سرمایه اجتماعی با توجه به داده‌های آماری است. داده‌های آماری نشان داد که دو روش متفاوت ارزیابی سرمایه اجتماعی توانایی سنجش این مفهوم را دارند و نتایج تأیید کرد که میان سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار اقتصادی، رابطه مثبت و معناداری برقرار است؛ بنابراین سرمایه اجتماعی بالا وسیله‌ای برای افزایش پایداری اقتصاد محله‌ای بوده و انگیزه‌های اقتصادی گروه تحقیق عامل مؤثری برای چگونگی این تبدیل است. بزی و حسین‌نژاد (۱۳۹۶) پژوهشی با عنوان سنجش پایدار اقتصادی و اجتماعی محلات شهری گرگان انجام دادند و به این نتیجه دست یافتند که از بین ۱۰ محله شهر گرگان، محلات ۵ و ۷ از نظر رتبه پایداری اجتماعی کاملاً ناپایدار هستند و بقیه محلات نیز در سطح نسبتاً ناپایداری هستند و از نظر پایداری اقتصادی، محله ۵ بالاترین رتبه را دارد و بقیه محلات در زمرة نسبتاً ناپایدار هستند.

برزگر و همکاران (۱۳۹۷) تحقیقی با موضوع تبیین پایداری اجتماعی-اقتصادی در شهرهای کوچک، با رویکرد توسعه پایدار (نمونه: شهرهای کوچک شمال ایران) انجام داد. با توجه به فقدان مطالعه مناسب از میزان پایداری در شهرهای کوچک منطقه شمال کشور، این پژوهش با طرح این مسئله شکل گرفته که میزان پایداری اجتماعی-اقتصادی این شهرها در منطقه شمال تا چه سطحی است؟ برای ارزیابی میزان پایداری، از روش مدل بارومتر پایداری و رادار پایداری استفاده شد. جامعه آماری این تحقیق شامل شهرهای کوچک استان‌های گیلان، مازندران و گلستان می‌شود که جمعیتی بین ۱۰ تا ۵۰ هزار نفر دارند؛ از این روش خانوارهای شهری به روش «تصادفی سیستماتیک» و ۱۲ شهر به روش «تصادفی خوش‌های» انتخاب شده‌اند.

اقتصادی، به این نتیجه رسیدند که بی‌شک یکی از اساسی‌ترین ملزمومات ایجاد توسعه پایدار اقتصادی است. یک نکته اصولی درخصوص امنیت اقتصادی، ایجاد باور وجود امنیت اقتصادی در میان همه لایه‌های اقتصادی و اجتماعی کشور است. وجود چنین باوری اثرات بسیار درخشانی در روند روبرشد کشور خواهد داشت؛ اما برای برقراری امنیت اقتصادی، لازم است قوانین روش و شفافی در این زمینه وجود داشته باشد. پس از آن وجود یک تشکیلات اجرایی، ضروری به نظر می‌رسد که عهده‌دار اجرای این قوانین و مقررات شود که در این حوزه نیز دستگاه قضایی و نیروهای امنیتی (اعماز نیروی انتظامی و وزارت اطلاعات...) حضور دارند. آنچه باقی می‌ماند، ایجاد یک خواست و حرکت ملی برای برقراری امنیت اقتصادی در سراسر کشور است. پایش مستمر حرکت اقتصادی کشور در همه حوزه‌ها و زمینه‌ها، تدوین، تنظیم و تصویب قوانین، مقررات و آیین‌نامه‌های مفید، مؤثر و به روز، مناسب با فعالیت‌های اقتصادی امروزی درجهت برقراری امنیت در حوزه اقتصاد، حمایت دولت و دولتمردان از نیروهای امنیتی، ارائه آموزش‌های مفید و هدفمند درجهت توجیه هرچه بهتر این نیروها، چالاکی بیشتر دستگاه قضایی در رسیدگی دقیق و عادلانه به پرونده‌های مفاسد اقتصادی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند فضای اقتصاد کشور را مملو از عطر امنیت ساخته و حرکت مستمر و روبرشد آن را تسريع بخشد. شفیع (۱۳۹۵) تحقیقی با موضوع بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و توسعه پایدار اقتصاد محله انجام داد. این مقاله با هدف ارزیابی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار اقتصادی در گروه فعالان اقتصادی محله غیررسمی شمیران نو، واقع در منطقه ۴ شهرداری تهران، طراحی شده‌است. روش تحقیق از نوع توصیفی-پیمایشی-تحلیلی است و برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شده‌است. هدف اصلی

قوانین و مقررات زائد، عدم دسترسی به دانش و اطلاعات و عدم دسترسی به منابع مالی را از جمله مهم‌ترین موانع توسعه صنایع کوچک و متوسط هند می‌داند و اظهار می‌دارد که رفع بسیاری از این موانع و محدودیت‌ها خارج از کنترل بنگاه‌ها بوده و باید با خطمشی گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های مناسب دولت‌ها از میان برداشته شوند.

دورن، آرتین و گوگان (۲۰۱۵) تحقیقی با موضوع اهداف توسعه پایدار راه‌های رسیدن به رفاه انجام دادند. توسعه پایدار به واسطه رشد اقتصادی هم‌راستا با نیازهای کلی توسعه انسانی و توازن اکولوژیک پشتیبانی می‌شود. چندین نتیجه‌گیری مرتبط درخصوص توسعه پایدار وجود دارند که عبارت‌اند از: توسعه پایدار یک هدف جهانی است؛ تحلیل توسعه پایدار بر یک رویکرد سیستمیک برای سیستم ۳ مسیره اقتصادی-اجتماعی اکولوژیک دلالت دارد؛ توسعه پایدار بر تغییر عمیق قوّه ذهنی سیستم اجتماعی دلالت دارد. در نتیجه، قبول ایده‌های توسعه پایدار مستلزم تصدیق آن است که همه مدل‌های پیشین رشد اقتصادی دارای محدودیت‌ها و نقایصی هستند. به عنوان یک پاسخ برای نتیجه‌گیری‌های فوق، می‌توان ۲ مقوله اهداف اقتصادی را به توسعه پایدار الحاق کرد؛ این اهداف عبارت‌اند از: اهداف اجتماعی (رفاه و تساوی حقوق) و اهداف اقتصادی (منابع و تنوع زیستی).

چوگویل (۲۰۱۶) در مقاله خود با عنوان توسعه محله‌های پایدار، ضمن بیان تئوری‌هایی درباره محله و تعریف آن، به پایداری محله‌های شهر ریاض عربستان می‌پردازد. وی به رشد شهرنشینی این شهر، کمبود تسهیلات عمومی همچون مدارس و فضاهای سبز در محله‌ها و عدم انطباق با نقشه اصلی که برای شهر درست کرده‌اند، می‌پردازد. همچنین وی معیارهای یک محله پایدار را در پایداری اقتصادی،

نتایج حاصل بیانگر اختلاف و فاصله زیاد شاخص‌های پایداری اجتماعی-اقتصادی شهرهای کوچک شمال کشور با سطح استاندارد آن است که بیشترین ناپایداری مربوط به مؤلفه‌های ثبات اقتصادی و کیفیت زندگی به ترتیب با ارزش ۰/۳۸۳ و ۰/۳۸۲ است؛ از این‌رو در امر سیاست گذاری برای پایدارسازی ابعاد اجتماعی-اقتصادی، توجه به عواملی ضروری است که سبب افزایش کیفیت زندگی و رفاه اقتصادی در این شهرها می‌شود.

خورشیدی و کرمپور (۱۳۹۷) پژوهشی با عنوان تعامل بین سبک زندگی و توسعه پایدار (اقتصادی و اجتماعی) انجام داده و یافته‌ها نشان داد که میزان پایداری اجتماعی خانواده‌های روستایی، پایین‌تر از حد متوسط است و پایداری اقتصادی توسعه خانواده‌های روستایی بالاتر از حد متوسط بوده است. در رابطه با پایداری سبک زندگی نیز، میزان پایداری سبک زندگی خانواده‌های روستایی در سطح پایین‌تر از حد متوسط بوده که این پایداری در بعد اقتصادی سبک زندگی نسبت به سایر ابعاد ۷ گانه بیشتر بوده است؛ به عبارتی دیگر، توجه خانواده‌ها در سبک زندگی بیشتر بر روی مسائل اقتصادی بوده است. این نتایج مبنی بر میزان پایداری خانواده‌های روستایی در دو حوزه اقتصادی و اجتماعی از یکسو و سبک زندگی از سوی دیگر، دلالت بر این دارد که با افزایش پایداری در سبک زندگی خانواده‌ها، بر میزان پایداری توسعه آن‌ها افروزه می‌شود.

صادقی و زنجری (۱۳۹۶) در پژوهش الگوی فضایی نابرابری توسعه در مناطق ۲۲ گانه تهران، به این نتیجه رسید که به دلیل فضاهای نابرابری شهری بین مناطق، مناطق کمتر توسعه یافته در جنوب و جنوب‌شرقی و مناطق برخوردار شمال شهر تهران هستند.

داس و پرمانیک (۲۰۰۷) به عواملی همچون فقدان مهارت‌های مدیریتی، کارآفرینی و بازاریابی، وجود

مدل تحلیل شبکه ANP استفاده شد. در این پژوهش همچنین هدف رتبه‌بندی ۲۰ محله (شوش، مظاہری، مینابی، ولیعصر، طیب، مطهری، اتابک، ابوذر، هاشم‌آباد، کیانشهر شمالی، کیانشهر جنوبی، بروجردی، مشیریه، رضویه، افسریه شمالی، افسریه جنوبی، مسعودیه، والفجر، مسگرآباد و خاورشهر) از نظر شاخص‌های اقتصادی بود که به منظور رتبه‌بندی محلات از تکنیک تاپسیس استفاده شد.

روش تحلیل شبکه: ساعتی در سال ۱۹۸۰، روش گسترش‌یافته‌ای با عنوان فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) را ارائه کرد. درواقع او ANP را به عنوان (AHP) را ارائه کرد. در دنیای واقعی، نمی‌توان بسیاری از مسائل تصمیم‌گیری چندمعیاره را به دلیل وابستگی‌های درونی و بیرونی و روابط و تعاملات میان عناصر خوش‌ها در سطوح تصمیم‌گیری، به صورت ساختار سلسله‌مراتبی (روش AHP) در نظر گرفت؛ بنابراین ANP با چارچوب جامع و فراگیر می‌تواند همه تعاملات و روابط میان سطوح تصمیم‌گیری را که تشکیل یک ساختار شبکه‌ای می‌دهد، در نظر بگیرد. در سال‌های اخیر، روش ANP به صورت مشروح و مبسوط در بحث تصمیم‌گیری‌های چندمنظوره و برای حل مسائل پیچیده تصمیم‌گیری مطرح شده‌است. رویکرد بازخوری ANP، ساختار سلسله‌مراتبی را با ساختار شبکه‌ای جایگزین کرده‌است؛ چراکه ساختار سلسله‌مراتبی، با روابط خطی بالا به پایین نمی‌تواند درباره سیستم‌های پیچیده مناسب باشد. در روش ANP، جای گزینه‌ها و معیارها می‌تواند عوض شود؛ یعنی گزینه‌ها نیز می‌توانند به عنوان معیارها مطرح شوند.

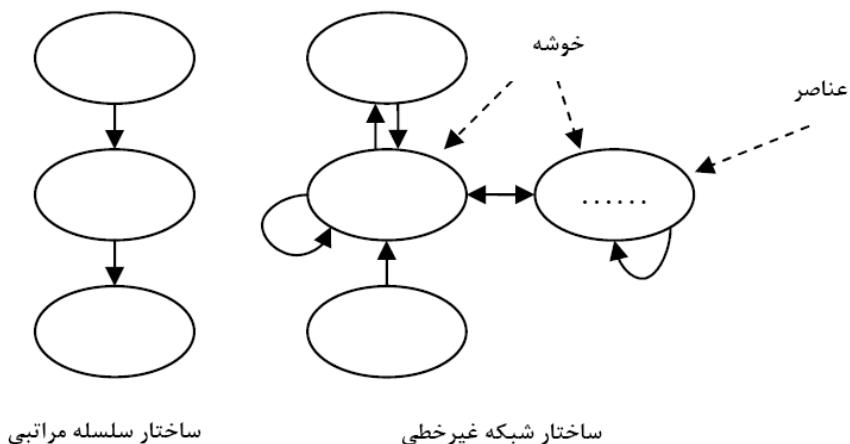
تفاوت ساختاری ANP (شبکه غیرخطی) و AHP (شبکه خطی) به شرح شکل زیر است:

اجتماعی، فناوری و محیط‌زیست می‌داند. بهترین نمونه از اقدامات انجام‌شده درخصوص توسعه پایدار شهری، طرح جامع توسعه پایدار شهری کوریتابی بزرگ است. این طرح با پنج فاکتور رشد فیزیکی شهر، کاهش تراکم در مرکز شهر، تحکیم توسعه فعالیت‌های اقتصادی و زیرساخت‌های پایه‌ای از برنامه‌ها و خدمات عمومی از دهه ۱۹۷۰ به اجرا در آمده است.

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر بر حسب هدف در حیطه پژوهش‌های کاربردی جای می‌گیرد. روش نمونه‌گیری این پژوهش از نوع غیراحتمالی است. در نمونه‌گیری غیراحتمالی، به جای تکیه بر عامل شناس، نمونه به مدد قضاوت انسانی انتخاب می‌شود. نمونه‌ها به صورت هدفمند انتخاب شدند. از آنجایی که تعداد افراد و کارشناسانی که باید در نمونه مدنظر درجهت تکمیل پرسشنامه براساس عوامل مختلف (از جمله تخصصی بودن سؤالات، طولانی تربودن روند پرسشنامه و...) محدود بوده و با توجه به شناخت پژوهشگر از افرادی که در این دسته‌ها قرار می‌گیرند، مشخص و از پیش تعیین شده‌اند. ۹۰ درصد جامعه آماری ساکن محلات هستند. براساس معیارهای در نظر گرفته شده، ۳۴۱ نفر خبره به عنوان پاسخ‌دهنده به پرسشنامه‌ها انتخاب شدند. درجهت انتخاب شاخص‌ها از نظر جامعه‌شناسان و مبانی نظری استفاده شده است.

این پژوهش درخصوص ارزیابی شاخص‌های توسعه محلات از منظر پایداری اقتصادی است و نتیجه کار به منظور ارائه به مدیریت شهری، درجهت توسعه محلات بسیار مناسب است. در این پژوهش با فرض یکسان نبودن وزن شاخص‌های پایداری اجتماعی و با هدف شناخت و ارزیابی پایداری اقتصادی، از روش



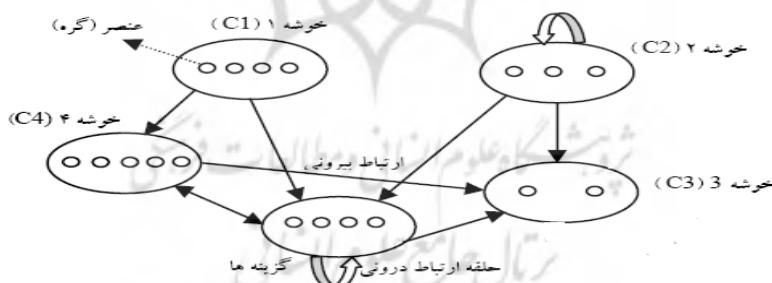
تفاوت ساختار سلسله مراتبی (خطی) با ساختار شبکه (غیرخطی)

شکل ۱. تفاوت ساختاری ANP و AHP

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۳۹۹)

را نشان می‌دهند. جهت کمان‌ها وابستگی را مشخص می‌کند و حلقه‌ها نیز وابستگی درونی عناصر هر خوش را نشان می‌دهند (اسفنديار، ۹۰: ۹۸).

شکل ۲، ساختار یک شبکه ANP را نشان می‌دهد. خوش‌ها معرف سطوح تصمیم‌گیری‌اند و خطوط مستقیم یا کمان‌ها تعاملات میان سطوح تصمیم‌گیری



شکل ۲. ساختار شبکه‌ای ANP

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۳۹۹)

توفان مغزی یا به دیگر روش‌ها تعیین شود؛ زیرا در فضای تصمیم‌گیری اهمیت نسبی هر تصمیم‌گیری با توجه به تخصص و تجربه نمی‌تواند برابر باشد، زیرا ممکن است در یک مسئله تصمیم‌گیری، برخی از

ANP از چهار گام اصلی به وجود می‌آید: گام نخست: پایه‌ریزی مدل و ساخت شبکه مسئله باید به شکل روشن بیان شده و مانند یک شبکه به یک سیستم عقلایی مجزا شود. این ساختار شبکه‌ای می‌تواند توسط تصمیم‌گیرنده‌ها در جلسات

هستند) به شاخص‌ها عدد بدهند. وقتی همه خبرگان به این معیارها نظر دادند، سپس میانگین هندسی می‌گیریم؛ به این روش که ضرب همه اعداد به توان $n/1$ تعداد خبرگان است، وقتی میانگین هر شاخص را به دست آورديم، وارد نرم‌افزار می‌کنیم و وزن معیار به دست می‌آید. هرچه قدر وزن معیار بیشتر باشد، آن شاخص مهم‌تر است.

نرخ ناسازگاری: همان پایایی است که باید زیر $0/1$ باشد و نشان می‌دهد مقایسات زوجی درست انجام شده است.

گام سوم: تشکیل سوپرماتریس

در تکنیک ANP برای نشان‌دادن تعاملات ووابستگی‌های بین سطوح تصمیم‌گیری و تعیین اهمیت نسبی معیارها و اولویت‌بندی آلتراکتیووهای مسئله، از سوپرماتریس استفاده می‌شود. برای پرکردن ماتریس‌های مختلف موجود در سوپرماتریس، بُردارهای اولویت مربوط به هر ماتریس مقایسه زوجی باید محاسبه شود. هنگامی که از سازگاری مقایسات زوجی اطمینان حاصل شد، وزن‌های مربوط به اهمیت نسبی هر ماتریس مقایسه زوجی محاسبه می‌شود.

$$\begin{matrix} & C_1 & C_2 & \cdots & C_n \\ C_1 & e_{11}e_{12}\dots e_{1m1} & e_{21}e_{22}\dots e_{2m2} & \cdots & e_{n1}e_{n2}\dots e_{nnn} \\ \vdots & W_{11} & W_{12} & \cdots & W_{1n} \\ C_2 & e_{11}^2 & e_{21}^2 & \cdots & e_{n1}^2 \\ \vdots & W_{21} & W_{22} & \cdots & W_{2n} \\ C_3 & e_{11}^3 & e_{21}^3 & \cdots & e_{n1}^3 \\ \vdots & W_{n1} & W_{n2} & \cdots & W_{nn} \end{matrix}$$

یک سوپرماتریس در حقیقت یک ماتریس جزء‌بندی شده است که در آن هر بخش از ماتریس، رابطه میان دو گره یا سطح تصمیم را در کل مسئله تصمیم‌گیری

متخصصان تجربه بیشتری نسبت به دیگر متخصصان داشته باشند.

برای بومی‌سازی شاخص‌های اصلی (زیرساخت اقتصادی، فعالیت اقتصادی، امکانات اقتصادی) از روش دلفی استفاده شده است. به این طریق که شاخص‌ها در اختیار ده نفر از متخصصان قرار داده شد و از آنان خواسته شد تا براساس طیف لیکرت (۱=اهمیت خیلی کم، ۲=کم، ۳=متوسط، ۴=زیاد، ۵=خیلی زیاد) به شاخص‌ها امتیاز بدهند. سپس میانگین امتیازات محاسبه شد. با توجه به اینکه میانگین امتیازات بالاتر از ۳ بود. شاخص‌ها مورد تأیید قرار گرفتند.

گام دوم: ماتریس مقایسات زوجی و بُردارهای اولویت در ANP اهمیت نسبی عناصر تصمیم‌گیری در هر خوش، به طور مستقیم از طریق قضاوت‌هایی با استفاده از مقایسات زوجی و تحت کنترل معیارهای مربوط به دست می‌آید. از تصمیم‌گیرندگان درباره یک سری از مقایسات زوجی دو عنصر یا دو خوش بر حسب درجه اهمیت‌شان در معیارهای سطح بالای مختص آن‌ها پاسخ دریافت می‌شود. با تشکیل ماتریس‌های مقایسه زوجی، به‌ازای هر عنصر و سپس محاسبه بُردار ویژه متناظر با آن، میزان اهمیت و همچنین تأثیر عناصر دیگر بر عنصر موردنظر محاسبه می‌شود.

$$A' = \begin{pmatrix} a'_{11} & \cdots & a'_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a'_{m1} & \cdots & a'_{mn} \end{pmatrix}$$

برای آنکه وزن معیارها را به دست آوریم، باید مقایسات زوجی بین معیارهای اصلی و زیرمعیارها انجام دهیم. به این طریق که برای مقایسات زوجی بین ۳ شاخص، ابتدا یک ماتریس تشکیل می‌دهیم. از خبرگان می‌خواهیم براساس طیف ساعتی اعداد ۱ تا ۹ (که ۱=اهمیت برابر، ۳=نسبتاً مهم، ۵=مهم‌تر، ۷=خیلی مهم، ۹=کاملاً مهم و اعداد زوج مابین این اعداد واسطه

رابطه ۱

$$W = \lim_{K \rightarrow \infty} W^{2k+1}$$

K از مجموعه اعداد طبیعی بوده و مقدار آن می‌تواند به طور معمول افزایش یابد تا اینکه همگرایی حاصل شود؛ یعنی همهٔ عناصر موجود در یک سطر (یا ستون) یکسان شوند.

قلمرو مکانی پژوهش

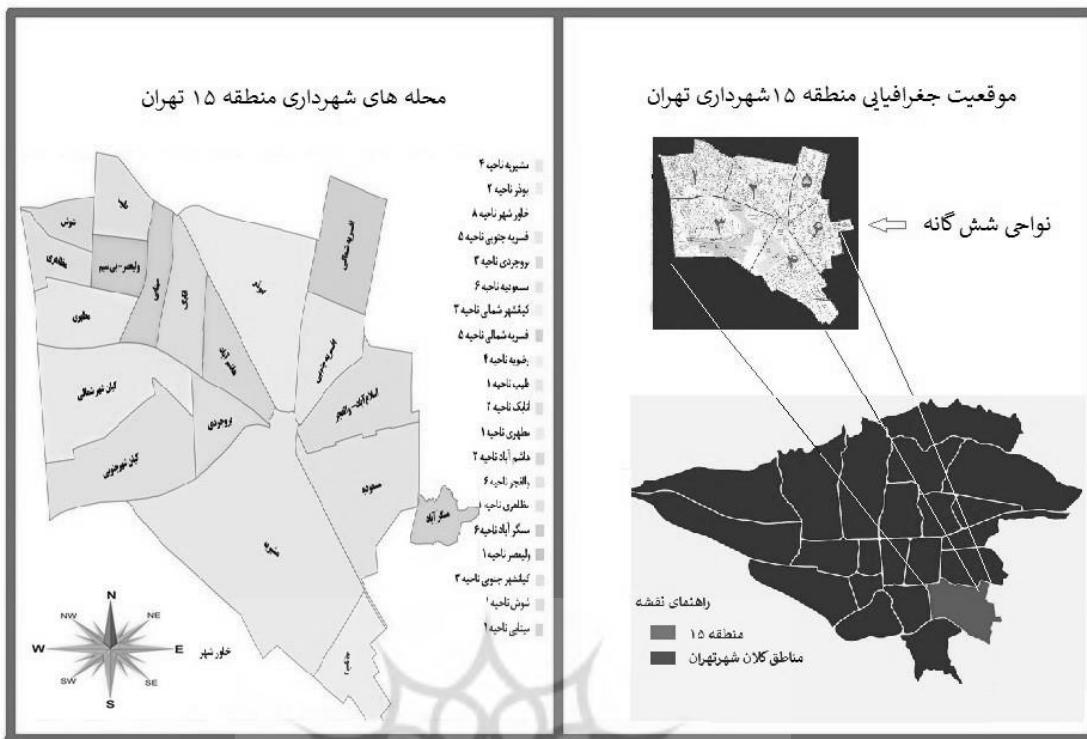
مساحت منطقهٔ ۱۵ بالغ بر $6/3543$ هکتار است که حدود $5/5$ درصد مساحت شهر تهران است. مساحت حریم استحفاظی شهر تهران در ارتباط با شهرداری منطقهٔ ۱۵ بالغ بر 16500 هکتار ($6/14$ درصد مساحت کل حریم استحفاظی شهر تهران) است. این منطقه از شمال به پادگان قصر فیروزه، 45 متری آهنگ، خیابان خاوران و شوش شرقی و از غرب به خیابان فدائیان اسلام و از جنوب به خیابان دولت‌آباد، کوه بی‌شهربانو و کارخانهٔ سیمان و از شرق به کوههای شرقی تهران و حد شرقی اراضی افسریه منتهی می‌شود. بخشی از محدودهٔ منطقه نیز در حریم شهر واقع است. جمعیت آن، براساس آمار سرشماری نفوس و مسکن 1395 حدود 659468 نفر و 209141 خانوار است. شهرداری منطقهٔ ۱۵ محدودهٔ خدماتی خود را میان ۷ ناحیه تقسیم کرده است که محدودهٔ ۶ ناحیهٔ خدمات شهری در داخل محدودهٔ مصوب طرح جامع شهر تهران و محدودهٔ ۱ ناحیه (ناحیهٔ خاورشهر) خارج از این محدوده و داخل محدودهٔ حریم استحفاظی شهر و به صورت منفصل از منطقه قرار دارد. علاوه بر تقسیمات ناحیه‌ای، شهرداری منطقهٔ ۱۵ بر حسب آشنایی با محلات و اوضاع جمعیتی ساکنان و در راستای تشکیل انجمنهای شورایاری به ۲۰ محله تقسیم شده است (برگرفته از سایت شهرداری، 1395).

نشان می‌دهد که C بیانگر گره‌ها و e بیانگر عناصر درون گره‌های است. بُردارهای W درون ماتریس نیز بُردارهای وزنی حاصل از مقایسات زوجی عناصر گره‌ها با یکدیگر است. در ماتریس‌های مقایسه‌ای مؤلفه‌ها، وابستگی مؤلفه‌ها به یکدیگر، معیارها وابستگی معیارها به یکدیگر، زیرمعیارهای وابستگی غیرمعیارها به یکدیگر تشکیل شده، سازگاری آن‌ها نیز کنترل می‌شود. برای دستیابی به نتیجهٔ مطلوب از قضایت گروهی و نظر کارشناسان برای مقایسهٔ زوجی معیارهای اصلی استفاده شده است. به این منظور که مقایسات زوجی بین مؤلفه‌های اصلی (زیرساخت اقتصادی، امکانات اقتصادی، فعالیت اقتصادی) و معیارهای اقتصاد فردی، ارزش اقتصادی، اقتصاد بنگاه‌های محله کنترل می‌شود.

گام چهارم: حل سوپرماتریس

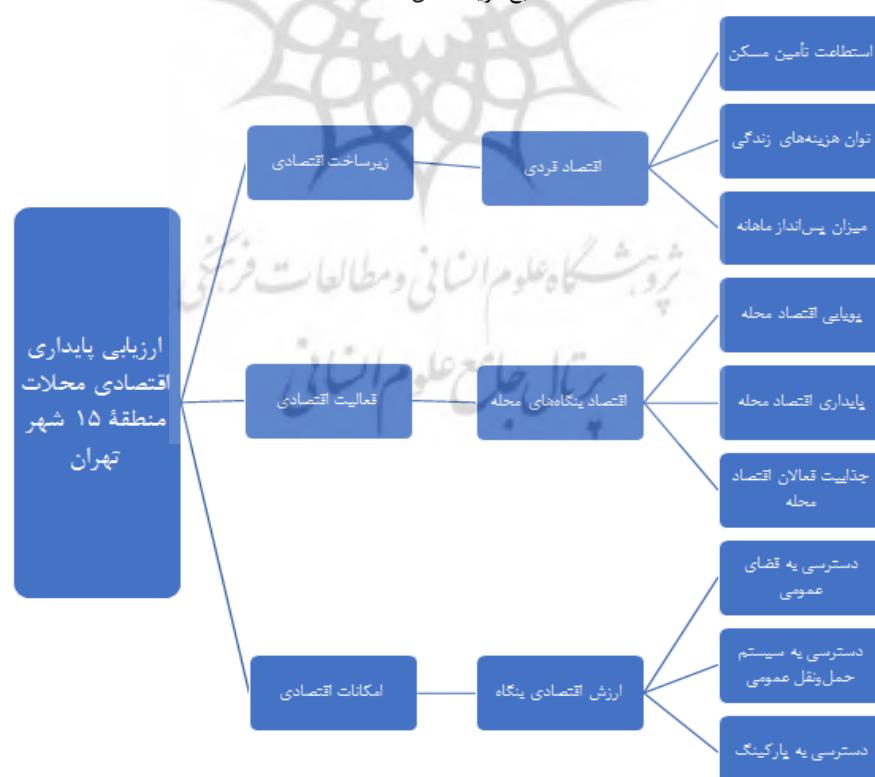
در سوپرماتریس اولیه ممکن است برخی از ستون‌ها به صورت ستون‌های احتمالی نبوده یا به عبارت ساده‌تر، حاصل جمع عناصر ستون‌ها برابر با یک نباشد. در این حالت نمی‌توان گفت که تأثیر نهایی ملاک کنترلی موردنظر بر همهٔ عناصر به درستی نشان داده شده‌اند. برای جلوگیری از این حالت هریک از عناصر ستون‌ها بر مجموع عناصر ستون مربوط تقسیم می‌شود. ماتریس حاصل سوپرماتریس موزون نامیده می‌شود که در واقع از نرمال‌سازی سوپرماتریس اولیه به دست آمده می‌آید. با استفاده از سوپرماتریس موزون به دست آمده می‌توان سوپرماتریس نهایی را محاسبه کرد و اولویت‌های نهایی هر گزینه را به دست آورد. برای محاسبه سوپرماتریس نهایی، کافی است سوپرماتریس موزون را به توان بی‌نهایت (یا عدد خیلی بزرگی) رساند. ساعتی با استفاده از ماتریس‌های احتمالی و زنجیره‌های مارکف اثبات می‌کند که وزن نهایی عناصر از رابطهٔ زیر به دست می‌آید:

ارزیابی شاخص های اقتصادی محلات منطقه ۱۵ کلان شهر تهران



نقشه شماره ۱ (سال ۱۳۹۵، سایت شهرداری منطقه ۱۵)

(منبع: نویسندها، ۱۳۹۹)



مدل مفهومی تحقیق

(منبع: نویسندها، ۱۳۹۹)

بالاتر از ۳ شد، بنابراین همه شاخص‌ها مورد تأیید خبرگان است.

پس از شناسایی و تأیید عوامل و تعیین روابط درونی بین آن‌ها، به منظور تعیین اهمیت و وزن آن‌ها از روش تحلیل فرایند شبکه‌ای ANP استفاده شد. پس از تکمیل ماتریس‌های مقایسات زوجی، نرخ ناسازگاری هر کدام محاسبه شد که همگی کمتر از ۰/۰۱ بودند و نشان از ثبات و سازگاربودن ماتریس‌ها دارند.

نتیجه مقایسات زوجی ۳ معیار اصلی از میانگین نظرات خبرگان نرخ ناسازگاری این مقایسه زوجی برابر با ۰/۰۰۴ است و چون کمتر از ۰/۰۱ است، نشان از سازگاری قابل قبول این مقایسه زوجی دارد. این مقایسه در جدول شماره ۱ قابل مشاهده است.

جدول ۱) مقایسه زوجی معیارهای اصلی (نرخ ناسازگاری: ۰/۰۰۴)

	EI	EA	FE
EI	۱	۰/۸۹۹	۰/۸۰۹
EA	۱/۱۱۲	۱	۰/۹۸۴
FE	۱/۲۳۶	۱/۰۱۶	۱

(منبع: نویسندهان، ۱۳۹۹)

مقایسه زوجی معیارها با فرض ثابت‌ماندن زیرساخت اقتصادی (نرخ ناسازگاری: ۰/۰۱)، مقایسه زوجی معیارها با فرض ثابت‌ماندن فعالیت اقتصادی (نرخ ناسازگاری: ۰/۰۰۹)، مقایسه زوجی معیارها با فرض ثابت‌ماندن امکانات اقتصادی (نرخ ناسازگاری: ۰/۰۰۹). یافته‌ها حاکی از آن است که در بین شاخص‌های اقتصادی، توان پرداخت هزینه‌های زندگی با وزن ۰/۱۵۴ رتبه اول، میزان پس‌انداز ماهیانه با وزن ۰/۱۵۳ رتبه دوم و استطاعت تأمین مسکن با وزن ۰/۱۳۱ رتبه سوم را در بین شاخص‌های پایداری اقتصادی کسب کرده‌است. در جدول زیر اوزان نهایی شاخص اقتصادی مشاهده می‌شود.

یافته‌های تحقیق

برای استخراج مدل پایداری اقتصادی، براساس تحقیقاتی که پژوهشگر انجام داد، به این نتیجه رسید که تأمین مسکن، شرایط واحدهای تجارتی و مسکونی و دردسترس‌بودن سرویس‌های پایه شهری مورد تأکید از لحاظ پایداری اقتصادی در محلات قرار گرفته است. از سویی پایداری و خودکفایی اقتصاد محلی و شرایط درآمدی و پسانداز اقتصاد خانوارها به عنوان مؤلفه‌های فردی به حساب می‌آید. برخی تحقیقات شاخص‌های کیفیت مسکن و سطح دسترسی به زیرساخت‌های شهری را در حالی که جزئی از مؤلفه‌های محیطی می‌دانند، در ارتباط تنگاتنگ با مؤلفه‌های اقتصادی معرفی کرده‌اند؛ زیرا پیش‌بینی برای توان اقتصادی فردی به حساب می‌آید.

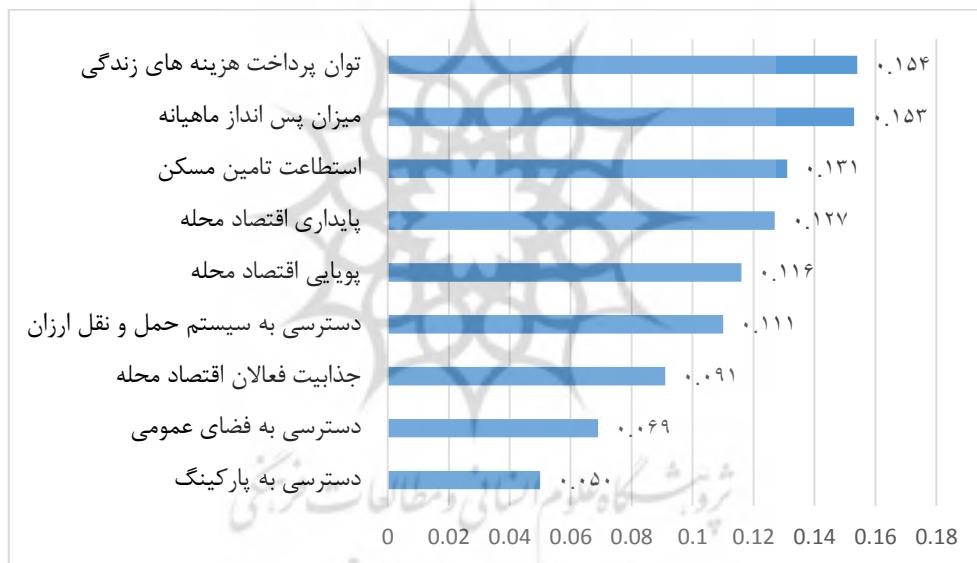
بنابراین برای طراحی مدل پایداری اقتصادی، سه معیار اصلی شرایط اقتصادی فعالان اقتصادی، اقتصاد بنگاه‌های محله و ارزش اقتصادی بنگاه‌ها ارزیابی شد. سازه پایداری اقتصادی توسط سه مؤلفه با اهمیت وضعیت اقتصادی فعالان اقتصادی برای نمایش شرایط اقتصادی خانوارها، اقتصاد بنگاه‌های محله برای نمایش پایداری و پویایی اقتصاد بنگاه‌های محله و ارزش اقتصادی بنگاه‌ها برای نمایش ارزشمندی بنگاه‌های کسب و کار محله مورد سنجش قرار گرفته است.

برای تعیین شاخص‌ها، ۳ مؤلفه (زیرساخت اقتصادی، امکانات اقتصادی، فعالیت اقتصادی) و ۳ معیار (اقتصاد فردی، اقتصاد بنگاه‌های محلی، ارزش اقتصادی بنگاه)، از نظر چند تن از کارشناسان و صاحب‌نظران استفاده شد. وقتی شاخص‌ها مورد تأیید قرار گرفت، طی پرسشنامه از خبرگان خواسته شد که براساس طیف ۱ تا ۵ لیکرت (۱ = اهمیت خیلی کم، ۲ = اهمیت کم، ۳ = اهمیت متوسط، ۴ = اهمیت زیاد، ۵ = اهمیت خیلی زیاد) به هر شاخص امتیاز دهنند. میانگین امتیازات

جدول ۲ (۱۳۹۸) اوزان نهایی شاخص های اقتصادی

ردیف	نام شاخص	کد	وزن حاصل از سوپرماتریس	وزن نرمال
۱	استطاعت تأمین مسکن	AH	۰.۰۰۹۹	۰/۱۳۱
۲	توان پرداخت هزینه های زندگی	CL	۰.۰۱۱۷	۰/۱۵۴
۳	میزان پسانداز ماهیانه	MS	۰.۰۱۱۶	۰/۱۵۳
۴	پایداری اقتصاد محله	DNE	۰.۰۰۸۸	۰/۱۱۶
۵	جذابیت فعالان اقتصاد محله	SNE	۰.۰۰۹۶	۰/۱۲۷
۶	دسترسی به فضای عمومی	ANEА	۰.۰۰۶۹	۰/۰۹۱
۷	دسترسی به سیستم حمل و نقل ارزان	APS	۰.۰۰۵۲	۰/۰۶۹
۸	دسترسی به پارکینگ	APT	۰.۰۰۸۴	۰/۱۱۰
۹		PA	۰.۰۰۳۸	۰/۰۵۰

(منبع: نویسندها، ۱۳۹۹)



شکل ۳.۳ (۱۳۹۸) وزن و رتبه شاخص های اقتصادی

(منبع: نویسندها، ۱۳۹۹)

اقتصادی) در ستون و گزینه ها (۲۰ محله تهران) در سطح قرار گرفت. این ماتریس تصمیم با استفاده از طیف لیکرت (خیلی ضعیف، ضعیف، متوسط، خوب و خیلی خوب) تکمیل شد. پس از آن نرمال سازی و وزن دار کردن ماتریس تصمیم انجام شد. سپس برای تعیین ایدهآل های مثبت و منفی در این گام، برای هر معیار ایدهآل های مثبت (A_+) و منفی (A_-) تعیین شد.

پس از ارزیابی شاخص های اقتصادی و اجتماعی از طریق روش ANP، پژوهشگر تصمیم گرفت که براساس پرسشنامه ها و نظرات خبرگان، محلات نیز رتبه بندی شوند که از طریق روش تاپسیس است. نخستین گام در روش تاپسیس، تشکیل ماتریس تصمیم است. ماتریس تصمیم این روش یک ماتریس سطحی ستونی است که شاخص ها ۹ شاخص

با روش تاپسیس، محلات منطقه ۱۵ رتبه‌بندی شد و در جدول ۳ رتبه‌بندی محلات و در جدول ۵ رتبه بندی نهایی محلات نشان داده شده است. یافته‌ها نشان داد که بر حسب معیارهای اقتصادی، ابوذر ناحیه ۲ رتبه اول را کسب کرده است، افسریه جنوبی ناحیه ۵ رتبه دوم و مشیریه ناحیه ۴ رتبه سوم را کسب کرده است.

ایده‌آل مثبت برابر با بزرگ‌ترین درایه ستون معیار و ایده‌آل منفی برابر با کوچک‌ترین درایه ستون معیار ماتریس وزن دار است. هرچقدر شاخص به معیار ایده‌آل مثبت نزدیک‌تر باشد، رتبه بالاتری دارد و هرچقدر به معیار ایده‌آل منفی نزدیک‌تر باشد، رتبه کمتری دارد. پس از طی فرایند روش تاپسیس، نتیجه‌ذیل درخصوص رتبه‌بندی محلات به دست آمد:

جدول (۳) ماتریس نرمال وزن دار تاپسیس

C31-3	C31-2	C31-1	C21-3	C21-2	C21-1	C11-3	C11-2	C11-1	
۰/۰۰۴	۰/۰۲۰	۰/۰۱۵	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	شوش ناحیه ۱
۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۴۲	۰/۰۲۱	مظاہری ناحیه ۱
۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۱۴	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	ولیعصر ناحیه ۱
۰/۰۰۴	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۱۴	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۳۲	طیب ناحیه ۱
۰/۰۰۴	۰/۰۲۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	مینابی ناحیه ۱
۰/۰۰۹	۰/۰۲۰	۰/۰۱۰	۰/۰۲۱	۰/۰۲۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	مطهری ناحیه ۱
۰/۰۱۸	۰/۰۳۴	۰/۰۲۵	۰/۰۲۸	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۴۳	ابوذر ناحیه ۲
۰/۰۱۳	۰/۰۲۷	۰/۰۱۰	۰/۰۲۱	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۳۲	اتابک ناحیه ۲
۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۲۰	۰/۰۲۱	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	هاشم‌آباد ناحیه ۲
۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۲۱	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۳۲	کیانشهر شمالی ناحیه ۳
۰/۰۰۹	۰/۰۲۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	کیانشهر جنوبی ناحیه ۳
۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۲۱	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۳۲	بروجردی ناحیه ۳
۰/۰۰۹	۰/۰۲۰	۰/۰۲۵	۰/۰۲۱	۰/۰۳۸	۰/۰۳۶	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۴۳	مشیریه ناحیه ۴
۰/۰۱۳	۰/۰۲۰	۰/۰۲۰	۰/۰۱۴	۰/۰۲۹	۰/۰۲۷	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	رضویه ناحیه ۴
۰/۰۰۴	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۲۸	۰/۰۳۸	۰/۰۳۶	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۳۲	افسریه شمالی ناحیه ۵
۰/۰۰۴	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۳۵	۰/۰۴۸	۰/۰۴۵	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۳۲	افسریه جنوبی ناحیه ۵
۰/۰۰۹	۰/۰۲۷	۰/۰۱۵	۰/۰۲۸	۰/۰۳۸	۰/۰۳۶	۰/۰۴۱	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	مسعودیه ناحیه ۶
۰/۰۱۳	۰/۰۲۰	۰/۰۱۵	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۲۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	والپجر ناحیه ۶
۰/۰۱۸	۰/۰۱۴	۰/۰۰۵	۰/۰۰۷	۰/۰۱۰	۰/۰۰۹	۰/۰۱۴	۰/۰۱۴	۰/۰۳۲	مسگر آباد ناحیه ۶
۰/۰۱۸	۰/۰۲۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۴	۰/۰۱۹	۰/۰۱۸	۰/۰۴۱	۰/۰۴۲	۰/۰۴۳	خاور شهر ناحیه ۸

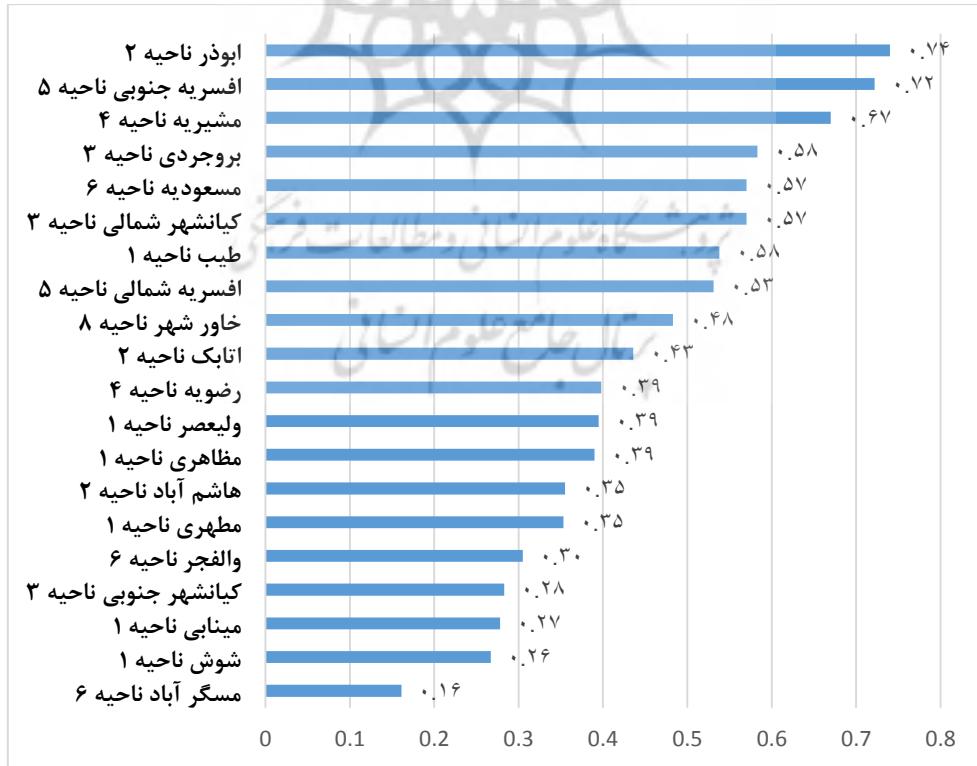
(منبع: نویسنده‌گان، ۱۳۹۹)

ارزیابی شاخص های اقتصادی محلات مختلف ۱۵ کلان شهر تهران

جدول ۴ (۱۳۹۸) رتبه‌بندی نهایی محلات

رتبه	امتیاز نهایی	فاصله تا ایده‌آل منفی	فاصله تا ایده‌آل مثبت	
۱	۰/۷۴۰	۰/۰۷۷	۰/۰۲۷	ابوذر ناحیه ۲
۲	۰/۷۲۲	۰/۰۷۴	۰/۰۲۹	افسریه جنوبی ناحیه ۵
۳	۰/۶۷۰	۰/۰۶۵	۰/۰۳۲	مشیریه ناحیه ۴
۴	۰/۵۸۳	۰/۰۵۵	۰/۰۳۹	بروجردی ناحیه ۳
۵	۰/۵۷۰	۰/۰۵۳	۰/۰۴۰	کیانشهر شمالی ناحیه ۳
۶	۰/۵۷۰	۰/۰۵۷	۰/۰۴۳	مسعودیه ناحیه ۶
۷	۰/۵۳۸	۰/۰۵۲	۰/۰۴۴	طیب ناحیه ۱
۸	۰/۵۳۱	۰/۰۵۳	۰/۰۴۷	افسریه شمالی ناحیه ۵
۹	۰/۴۸۳	۰/۰۴۹	۰/۰۵۳	خاور شهر ناحیه ۸
۱۰	۰/۴۳۶	۰/۰۴۱	۰/۰۵۳	atabak ناحیه ۲
۱۱	۰/۳۹۸	۰/۰۳۸	۰/۰۵۸	رضویه ناحیه ۴
۱۲	۰/۳۹۵	۰/۰۳۸	۰/۰۵۸	ولیعصر ناحیه ۱
۱۳	۰/۳۹۰	۰/۰۳۸	۰/۰۶۰	مظاہری ناحیه ۱
۱۴	۰/۳۵۵	۰/۰۳۴	۰/۰۶۲	هاشم آباد ناحیه ۲
۱۵	۰/۳۵۳	۰/۰۳۳	۰/۰۶۱	مطهری ناحیه ۱
۱۶	۰/۳۰۵	۰/۰۲۹	۰/۰۶۵	والفجر ناحیه ۶
۱۷	۰/۲۸۳	۰/۰۲۶	۰/۰۶۷	کیانشهر جنوبی ناحیه ۳
۱۸	۰/۲۷۸	۰/۰۲۶	۰/۰۶۸	مینابی ناحیه ۱
۱۹	۰/۲۶۷	۰/۰۲۶	۰/۰۷۱	شوش ناحیه ۱
۲۰	۰/۱۶۱	۰/۰۱۷	۰/۰۸۹	مسگر آباد ناحیه ۶

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۳۹۹)



شکل ۴ (۱۳۹۸) رتبه‌بندی نهایی محلات با درنظر گرفتن معیارهای اقتصادی

(منبع: نویسنده‌گان، ۱۳۹۹)

(محله افسریه جنوبی بالاترین رتبه، محله مسگرآباد پایین ترین رتبه)، شاخص جذابیت فعالان اقتصادی (افسریه جنوبی بالاترین رتبه، مسگرآباد پایین ترین رتبه)، شاخص دسترسی به فضای عمومی (مشیریه بالاترین رتبه، مسگرآباد پایین ترین رتبه) و شاخص دسترسی به حمل و نقل ارزان (محله ابوذر بالاترین رتبه، محله مسگرآباد پایین ترین رتبه).

یافته ها حاکی از آن است که در بین شاخص های اقتصادی، توان پرداخت هزینه های زندگی با وزن ۰/۱۵۴ رتبه اول، میزان پسانداز ماهیانه با وزن ۰/۱۵۳ رتبه دوم و استطاعت تأمین مسکن با وزن ۰/۱۳۱ رتبه سوم را در بین شاخص های پایداری اقتصادی کسب کرده است. با روش تاپسیس محلات منطقه ۱۵ رتبه بندی شد و یافته ها نشان داد که بر حسب معیار های اقتصادی، ابوذر ناحیه ۲ رتبه اول را کسب کرده است، افسریه جنوبی ناحیه ۵ رتبه دوم و مشیریه ناحیه ۴ رتبه سوم را کسب کرده است.

پس از ارزیابی معیارها، محله ابوذر با رتبه ۰/۷۴، محله افسریه جنوبی با رتبه ۰/۷۲ و مشیریه با رتبه ۰/۶۷ به ترتیب بالاترین رتبه ها و محله مسگرآباد با رتبه ۰/۱۶، شوش با رتبه ۰/۲۶، مینابی با رتبه ۰/۲۷ به ترتیب پایین ترین رتبه را در بین محلات منطقه ۱۵ از لحاظ پایداری اقتصادی کسب کردند.

محله ابوذر به علت موقعیت جغرافیایی و امکانات ورزشی و فرهنگی و همچنین زیرساخت مناسب شهری و دسترسی مناسب به وسائل حمل و نقل عمومی ارزان، جذب سرمایه گذاری بالای داشته است. محله افسریه جنوبی از لحاظ پایداری اقتصادی در موقعیت خوبی قرار دارد و ۲۰ متری افسریه موقعیت تجاری مناسبی دارد و جذب سرمایه گذاری بالای داشته است. در محله مشیریه، پارک آبی در بوستان آزادگان در سال ۱۳۸۸ ساخته شد؛ اما به دلیل عدم نگهداری مناسب، در حال حاضر غیرفعال و متروکه شده است.

جمع بندی، نتیجه گیری و پیشنهادها

توسعه شهری پایدار بر این اصل استوار است که فضای یک شهر در درون محله شکل می گیرد و بر پایه آن تداوم پیدا می کند. توسعه پایدار کوچک ترین پاره شهری، توسعه پایدار محله ای است. توسعه پایدار در مقیاس محله به معنای ارتقای کیفیت زندگی در آن و شامل همه ویژگی ها و اجزای زیست محیطی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بدون ایجاد مانعی برای نسل آینده است. ابعاد پایداری اقتصادی با توجه به اینکه توسعه اقتصادی عبارت است از فرایند رشد کل بر درآمد، اقتصاد عامل اصلی توسعه یافتگی محسوب می شود؛ به همین دلیل، کشورهای جهان سوم در صورتی می توانند توسعه پیدا کنند که به این اصل مهم توجه کنند. سیاست گذاری های اقتصادی باید به گونه ای باشد که نوعی توازن و انسجام اقتصادی در محلات مناطق تهران به وجود آید تا با رشد و توسعه اقتصادی همانهنج مدیریت شهری بتواند اختلافات توسعه اقتصادی محلات را برطرف کند. پایداری محلات و توسعه محله ای در صدد است تا با دستیابی به اهداف توسعه پایدار در مقیاس اجتماعات محله ای و اجزای سازنده محیط شهری، نتایج توسعه پایدار را به صورت ملموس و قابل ارزشیابی درآورد. یافته ها و نتایج بدست آمده از تحلیل داده ها، در ادامه به اختصار بیان شده است.

شاخص های پایداری اقتصادی بدین صورت به دست آمدند: شاخص استطاعت تأمین مسکن (ساکنان محله ابوذر بالاترین رتبه و ساکنان محله شوش پایین ترین رتبه)، شاخص توان هزینه های زندگی (محله ابوذر بالاترین رتبه، محله مسگرآباد پایین ترین رتبه)، شاخص میزان پسانداز ماهیانه (محله ابوذر بالاترین رتبه، محله شوش پایین ترین رتبه) شاخص پویایی اقتصاد محله (محله افسریه جنوبی بالاترین رتبه، محله شوش پایین ترین رتبه) شاخص پایداری اقتصاد محله

۳- شاخص استطاعت تأمین مسکن با رتبه ۰/۱۳۱ میزان تأثیرگذاری مهمی در پایداری اقتصادی محلات دارد. در محلات اتابک، شوش، هاشمآباد که زمین‌های بایری وجود دارد، شهرداری می‌تواند با جذب سرمایه‌گذار و حمایت از آن، با ارائه بسته‌های تشويقی (عدم دریافت هزینه مجوز پروانه ساخت، ارائه وام‌های کم‌بهره) اقدام به ساخت واحدهای کوچک کند و با قیمت مناسب در اختیار افراد نیازمند قرار دهد.

۴- تأمین اعتبار کافی از سوی دولت به منظور نوسازی و تجمیع پلاک‌های فرسوده در محلات کمتربرخوردار، سبب به وجود آمدن یک هدف اقتصادی در سطح ملی و رونق ساختمان‌سازی می‌شود؛ بنابراین با بهره‌گیری از سرمایه بخش خصوصی و اراضی شهروندان، سبب ایجاد اشتغال درجهت رفع بیکاری و کسب درآمد می‌شود.

۵- به منظور بهسازی و بازسازی بافت فرسوده، باید در سطح وسیعی اراضی را آزاد کرده و به خدمات، تأسیسات، تجهیزات و معابر براساس استاندارها اختصاص دهنده، زیرا در صورت هزینه‌نکردن، دوباره این محلات به محلات پرtraکم که فقط ساختمان نو دارند تبدیل خواهد شد.

۶- در محلات کمتربرخوردار منطقه، سازمان نوسازی شهرداری تهران با تعریف پروژه‌های خدماتی و اقتصادی از طریق تعامل با ساکنان، برنامه‌ریزی درجهت اجرای پروژه‌های پیشگام و پرروزه‌های مسکن امید، احداث پاتوق‌های محلی، ایجاد فضای کسبوکار، پارکینگ طبقاتی، کلاتری، فضای سبز با هدف الگوسازی و ارتقای کیفیت محیطی و زندگی برای اراضی رهاسده و پروژه‌های نیمه‌تمام واقع در محدوده بافت‌های فرسوده منطقه ۱۵ تدوین کند.

۷- فراهم‌ساختن زیرساخت‌های اقتصادی و حمایت از کسبوکارهای خانگی در محلات کمتربرخوردار.

سازمان ورزش شهرداری با مشارکت بخش خصوصی می‌تواند رونق اقتصادی به این محله و محلات همجوار بدهد. همچنین احداث فروشگاه‌های بزرگ زنجیره‌ای موردنیاز شهروندان است. ساکنان محله مسگرآباد با توجه به اینکه در انتهای ترین نقطه ناحیه ۶ قرار گرفته و به نوعی جزو حريم منطقه ۱۵ است، از ابتدای ترین امکانات محروم هستند. در آنجا ساکنان بیشتر به پرورش دام پرداخته‌اند. با توجه به اینکه دام‌های اهلی در آن محله زیاد است و همچنین زمین باز نیز با وسعت زیاد وجود دارد؛ شهرداری با مشارکت صنعت گردشگری می‌تواند آن محله را تبدیل به یک تفرجگاه کند و همچنین مکان مناسب بهداشتی درجهت پرورش دام فراهم کند تا به رونق اقتصاد محله کمک شود.

متناسب با نتایج این پژوهش می‌توان پیشنهادهایی در این خصوص ارائه داد:

۱- با توجه به اینکه شاخص توان پرداخت هزینه‌های زندگی با رتبه ۰/۱۵۴ و میزان پس‌انداز ماهیانه با رتبه ۰/۱۵۳ مهم‌ترین تأثیر را بر پایداری اقتصادی محلات دارد، پیشنهاد می‌شود که شهرداری با حمایت دولت اقدام به ساخت بنگاه‌های کوچک تولیدی درجهت راهاندازی تولیدی‌های کسبوکار کند که این امر سبب پایداری و پویایی اقتصاد محلات و ارتقای میزان درآمد خانوارها و توان پرداخت هزینه‌های زندگی می‌شود.

۲- محله مسگرآباد با رتبه ۰/۱۶۱ پایین‌ترین رتبه را از لحاظ پایداری اقتصادی در بین محلات دارد. این محله در حومه منطقه قرار گرفته و قبل‌اً ده مسگرآباد بوده و دارای فضای سبز زیادی است. پیشنهاد می‌شود شهرداری با مشارکت صنعت گردشگری، آن را به یک تفرجگاه تبدیل و همچنین زیرساخت مناسب بهداشتی درجهت پرورش دام فراهم کند تا به رونق اقتصاد محله کمک شود.

بزی، خدارحم؛ موسی زاده، حسین؛ حسین نژاد، مجتبی(۱۳۹۶).
سنگش پایداری اقتصادی و اجتماعی محله های شهری با
استفاده از تکنیک تصمیم گیری چند معیاره (AHP) (مورد
شناسی: محله های منطقه یک شهری گرگان)، نشریه جغرافیا
و آمایش شهری - منطقه ای، دوره ۷، شماره ۲۵، صص ۱۲۴-۱۰۵.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=306405>

محمدزاده، پرویز؛ متولی، محمود؛ بهشتی، محمدباقر؛ اکبری؛
اکرم(۱۳۹۸). بررسی تأثیر خلاقیت بر توسعه اقتصادی در
ایران، مجله پژوهش های اقتصادی ایران، سال بیست و چهار،
شماره ۷۸، صص ۹۱-۶۱.

<https://www.adinehbook.com/gp/product/9647589255>

توسلی، غلام عباس(۱۳۷۴). نظریه های جامعه شناسی. تهران:
انتشارات سمت.

<https://www.adinehbook.com/gp/product/9645301406>

خاکپور، براعلی و همکاران(۱۳۸۸). نقش سرمایه اجتماعی در
توسعه پایدار محله ای. مجله جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره
۷، شماره ۱۲، صص ۸۱-۵۵.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=137630>

خورشیدی، رضا؛ حبیب پور، کرم، کرمپور، روزا(۱۳۹۷). تعامل
بین سبک زندگی پایدار و توسعه پایدار خانواده های روستایی،
فصلنامه علمی- پژوهشی رفاه اجتماعی، دوره ۱۸، شماره
۶۸، صص ۲۹۷-۲۶۱.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=358991>

سرابی، محمدحسین؛ لطفی، صدیقه؛ ابراهیمی، سمیه(۱۳۸۹).
ارزیابی و سنگش سطح پایداری توسعه محلات شهر بابلسر،
محله پژوهش و برنامه ریزی شهری، سال اول، شماره ۲، صص
۶۰-۳۷.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=188935>
سایت شهرداری منطقه ۱۵.

<https://region15.tehran.ir>

شفیع، سعید(۱۳۹۱). بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و توسعه
پایدار اقتصاد محله بررسی: فعالان اقتصادی محله غیررسمی
شمیران نو. نشریه جامعه شناسی کاربردی، مجله پژوهشی
علوم انسانی دانشگاه اصفهان، دوره ۲۲، شماره ۲، صص ۱۶۴-۱۳۹.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=187698>

۸- پیشنهاد می شود به راسته لوستر فروشی ها با زیبایی
بصری، ترمیم سنج فرش ها، رنگ آمیزی یکسان
تابلوهای سردر مغازه ها با مشارکت صاحبان ملک ها و
ایجاد پارکینگ های طبقاتی رونق اقتصادی بخشید.

۹- شکل گیری برنامه های مشارکتی و شراکتی میان
سازمان های شهری و فعالان اقتصادی زمینه ساز
افزایش اعتماد برون گروهی و همبستگی درون گروهی
است؛ بنابراین استفاده هر چه بیشتر از ظرفیت ها و
سرمایه های پنهان اجتماعی محلات، ضمانتی برای
پایداری اقتصادی محله مؤثر خواهد بود.

۱۰- درجهت اشتغالزایی در محلات و ایجاد روحیه
نشاط اجتماعی، پیشنهاد می شود پاتوق محله با
کاربری اقتصادی، فرهنگی و مهارتی، با استفاده از
پتاسیل و توانمندی ساکنان ایجاد شود.

منابع

زبردست، اسفندیار(۱۳۹۰). کاربرد فرایند تحلیل شبکه ای در
برنامه ریزی شهری و منطقه ای با استفاده از تحلیل شبکه،
نشریه هنرهای زیبا معماری و شهرسازی، دوره دوم، شماره
۴۱، صص ۹۰-۷۹.

https://jfaup.ut.ac.ir/article_22270.html

بریم نژاد، ولی؛ صدرالاشراقی، مهریار(۱۳۸۴). مدل بندهی پایداری
در منابع آب با استفاده از تکنیک های تصمیم گیری
چند معیاره، مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی علوم
کشاورزی، سال یازدهم، شماره ۴، صص ۱۸-۱.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=54193>

برزگر، صادق؛ بخشی، امیر؛ حیدری، محمد تقی(۱۳۹۷). تبیین
پایداری اجتماعی - اقتصادی در شهرهای کوچک با رویکرد
توسعه پایدار (نمونه: شهرهای کوچک شمال ایران)، فصلنامه
مجلس و راهبرد، دوره بیست و ششم، شماره پیاپی نود و هفت،
صفحه ۳۸-۵.

https://nashr.majles.ir/article_304.html

Doren, Artin, gotin (2015), How can we make globalization work for sustainable development, Afrique PALOP: Développement et mondialisation seminaire- Universite Libre de Bruxelles 1-2 mars

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-/dreports/-/dcomm/-/publ/documents/publication/wcms_144904.pdf

Dos, pramanic(2007) ' Bureaucratic Structure and Bureaucratic Performance in Less Developed countries', Journal of Public Economic 75.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S047272799000444>

Choguill, C, L. (2016). Developing sustainable neighbourhoods, Habitat International, 32: 41-48

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0197397507000379>

Holmberg, J. and Sandbrook, R. (1992) 'Sustainable development: what is to be done?', in Holmberg, J. (ed.) Policies for a Small Planet, Earthscan, London, pp. 19-38.

https://www.researchgate.net/publication/334345459_Sustainable_Development_What_Is_to_Be_Done

Loal A. (2005). Corporatesocial Responsibility and social sustainability, A role for local government, Simon Fraser university: 19

<http://summit.sfu.ca/item/5418>

Power, anne.(2004) Sustainable Communities and Sustainable Development. London: Sustainable Development Commission'.

<https://core.ac.uk/download/pdf/95987.pdf>

Raco ,m.ike(2007).Building Sustainable Communities, Spatial Policy-place Imaginations and Labor Mobility in Post', War Britain. Bristol: Policy Press

http://scholar.google.com/scholar_url?url=https://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download%3Fdoi%3D10.1.1.580.7478%26rep%3Drep1%26type%3Dpdf&hl=en&sa=X&ei=bbTAYNayB4LgmQH7uLH4AQ&scisig=AAGBfm3xGvqAf_2EzalG6o71GTgzaIdgsQ&noss=1&oi=scholarr

شیخ‌الاسلامی، علیرضا و همکاران (۱۳۸۸). ارزیابی پایدار شهر شیراز، فصلنامه جغرافیایی چشم‌انداز زاگرس، دوره اول، شماره ۲، صص ۵۳-۳۱.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=117966>

صادقی، رسول، نسیبه زنجری (۱۳۹۶) 'الگوی فضایی نابرابری توسعه در مناطق ۲۲ گانه کلان شهر تهران'، نشریه رفاه اجتماعی، دوره ۱۷ ش. ۶۴، صص ۱۸۴-۱۴۹.

https://refahj.uswr.ac.ir/browse.php?a_id=3026&sid=1&scl_lang=fa

ظهیری، هوشنگ؛ جمعه‌پور، محمود. (۱۳۹۴). ارزیابی نقش طرح ارتقای کیفی میدان بهارستان تهران در توسعه پایدار شهری، نشریه مدیریت شهری، دوره ۴۱، شماره ۴۱، صص ۲۲۷-۲۱۳.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=254645>

عزیزی، محمدمهدی. (۱۳۸۵). محله مسکونی پایدار (مطالعه موردی: نارمک)، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۲۷، صص ۴۶-۳۵.

<https://www.sid.ir/fa/Journal/ViewPaper.aspx?ID=52078>

عطوفی، غلامرضا؛ جاویدان، حمیدرضا. (۱۳۹۵). اهمیت و جایگاه امنیت اقتصادی در توسعه پایدار اقتصادی، ماهنامه پژوهش ملل، دوره اول، صص ۲۵-۱۰.

<https://www.magiran.com/paper/1548570>

کمیته برنامه‌ریزی و صنایع تبدیلی و تکمیلی و توسعه روسایی. (۱۳۸۲). گزارش محوری توسعه روسایی، تدوین برنامه چهارم، تهران: وزارت جهاد کشاورزی، معاونت صنایع تبدیلی و تکمیلی و توسعه روسایی.

<https://www.sid.ir/FileServer/SF/264139101182.pdf>

موسایی، میثم. (۱۳۸۸). رابطه توسعه اجتماعی و توسعه اقتصادی، مجله راهبرد پاس، شماره ۲۰، صص ۱۱۷-۹۷.

<http://ensani.ir/fa/article/105149>

Boling, Vindson(2001). 'Towards the Good Life', of Happiness Studies, 2: 55.

<https://econpapers.repec.org/RePEc:spr:jhappi:v:2:y:2001:i:1:p:55-82>